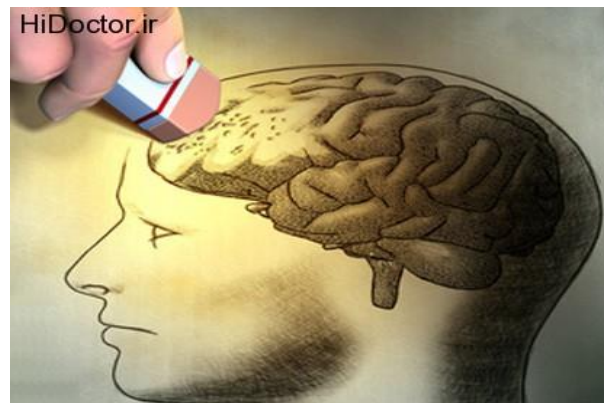


مراقبت از بیمار مبتلا به آلزایمر

*از آنجا که بیماری آلزایمر قابل علاج نیست ، نگهداری از بیمار ، بخش اساسی درمان را تشکیل می دهد. به دلیل آنکه بیمار مبتلا به آلزایمر در نهایت قادر به مراقبت از خود نیست باید به دقت مورد مراقبت قرار گیرد.



برای کاهش ناتوانی های بیمار اقدامات زیر مفید هستند:

- کارهای دشوار ، مانند استحمام یا زمان مراجعه برای اقدامات درمانی را به ساعتهای روز موکول کنید که بیمار در آن ساعت آرام و مطیع است.
- به بیمار اجازه دهید در انجام کارهای خود همکاری نماید.
- در هنگام استحمام ، تمامی مراحل شستشو را به بیمار یادآوری کنید و اجازه دهید هر قسمت از کار را که خود بیمار قادر به انجام آن است انجام دهد.
- در صورت عدم توانایی بیمار در انجام کارهای شخصی خود برای پیشگیری از آسیب احتمالی بیمار حتما به بیمار کمک نمایید.
- برای جلوگیری از سر خوردن بیمار در حمام:
- استفاده از روش دستی





- قرار دادن صندلی یا نیمکت در حمام
- قرار دادن میله هایی که بیمار بتواند آنها را بگیرد
- انداختن لاستیک های مخصوص در کف وان



یا حمام

- هر روز در ساعت خاصی لباس های بیمار را بپوشانید و او را تشویق کنید که تا حد ممکن ، خودش لباس هایش را بپوشد. در انجام این کار صبور باشید و عجله نکنید.
- در هنگام غذا خوردن ، محیط آرامی برای بیمار فراهم آورید. محیط پرسروصدا تمرکز بیمار در غذا خوردن را کاهش می دهد.

- با پیشرفت بیماری آلزایمر بسیاری از بیماران دچار بی اختیاری ادرار یا مدفوع می شوند که این مدفوع ممکن است موجب ناراحتی و اضطراب بیمار و مراقب شود.
- تا حد ممکن ساعات خاصی را برای رفتن بیمار به توالت اختصاص دهید و منتظر نشوید تا خود بیمار درخواست رفتن به توالت نماید.
- مصرف مایعات در بیمار مبتلا به آلزایمر باید از عصر به بعد محدود شود.
- ممکن است با پیشرفت بیماری آلزایمر توهومات به سراغ بیمار بیایند و یا بیمار دچار عقاید باطل شود. در این باره با پزشک مشورت کنید.



- برای اثبات اشتباه بودن عقاید یا توهومات مختلف بیمار با او بحث نکنید و سعی کنید تا حواس بیمار به موضوع دیگری منحرف شود.
- بعضی از بیماران مبتلا به آلزایمر تمایل دارند از منزل و مراقبان خود دور شوند و بدون هدف پرسه بزنند. همواره یک کارت شناسایی یا کارتی که مشخصات و آدرس بیمار بر روی آن نوشته شده در جیب لباس بیمار قرار دهید و بر روی آن بنویسید که بیمار دچار فراموشی و بیماری آلزایمر است.

با بیمار مبتلا به آلزایمر چگونه باید صحبت و رفتار نمود؟

برقرار کردن ارتباط با فرد مبتلا به آلزایمر گاهی بسیار مشکل است.

با بیمار مبتلا به آلزایمر با کلمه ها و جملات کوتاه و با لحن ملایم و مهربان صحبت کنید.

ممکن است بیمار مبتلا به آلزایمر از کلمات توهین آمیز یا ناراحت کننده استفاده نماید ، به یاد داشته باشید که بیمار این کارها را بدون هدف انجام می دهد

بنابراین ناراحت نشوید و بدانید که این بیماری است که حرف می زند و نه بیمار!

سوالات و دستورات خود را در مسیر مثبت و با ملایمت و مهربانی مطرح نمایید.



با فرد مبتلا به آلزایمر مانند بچه صحبت نکنید . وقتی در مقابل او با فرد دیگری صحبت می کنید به نحوی حرف نزنید که گویی بیمار در آنجا حضور ندارد. هنگام صحبت کردن ، بیمار را با اسم صدا بزنید و ابتدا مطمئن شوید که حواس بیمار با شما است . جملات طولانی را به چند بخش کوتاه تقسیم کنید.

از بیان سوالات پیچیده و طولانی پرهیز نمایید.

برای پاسخ دادن بیمار به سوال ها فرصت کافی به او بدهید و حرف بیمار را قطع نکنید. سعی نکنید به بیمار اثبات نمایید که عقاید او غلط و نظرات شما صحیح است. چنان چه بیمار در هنگام صحبت کردن در جستجوی کلمات یا موضوعی باشد ، با ملایمت و مهربانی آن کلمه یا موضوع را به او یادآوری نمایید.